

Endvidere foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5071).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Jensen: Der er jo kun gaaet et halvt Aars Tid, siden det høje Ting beskæftigede sig med den samme Sag, Spørgsmaalet om Lukketiden for Butikker, og det vil være i frisk Minde, at der ved den Lejlighed stod to Grundprincipper overfor hinanden. Det ene Princip gik ud paa, at der skulde være fuldstændig Frihed til at holde Butikker og Lagre aabne, saa længe de paagældende ønskede det, og det andet gik ud paa, at Spørgsmaalet om, hvor længe man maatte holde disse Butikker og Lagre aabne, skulde lovfæstes. Forholdet er nu dette, at Tiderne er lovfæstet, og her foreligger altsaa et Forslag, der gaar ud paa visse, jeg indrømmer mindre, Ændringer i den hidtil gældende Lov. Men jeg vil paa den anden Side ikke undlade at fremhæve her, at naar man ved, hvilke Vanskeligheder det medførte sidst at faa denne Sag ordnet, er det i og for sig ikke behageligt at skulle til at røre ved Spørgsmaalet igen. Der er jo bl. a. to Ting, som man den Gang ikke var ganske enig om: Spørgsmaalet om, hvorvidt Auktionslokaler skulde være tilgængelige paa Søndage eller udenfor den almindelige Lukketid, og Spørgsmaalet om, hvorvidt Folk skulde have Lov til paa disse Tider at gaa hen og se paa Gravmonumenter. Disse to Spørgsmaal blev afgjort paa den Maade, at de paagældende Butikker og Lagre eller Udstillingslokaler, Auktionslokaler, skulde falde ind under de almindelige Bestemmelser med Hensyn til Lukketider. Nu foreslaas det at vende tilbage til de tidligere Forhold. Men det er jo et Spørgsmaal, vi kan overveje i det Udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat om Sagen.

Et andet Spørgsmaal — og det er maaske Hovedsagen — er, hvorvidt man skal vende tilbage til den Ret, som de handlende tidligere havde til at holde aabent en anden Dag i Ugen end Fredag til Kl. 7, saaledes at denne Dag fastsættes ved Kommunalbestyrelsens Bestemmelse

efter Indstilling fra de paagældende Handlsforeninger. Jeg vil sige, at hvis man forrige Gang havde foreslaaet denne Bestemmelse opretholdt, som jo havde været gældende i en Aarrække under den midlertidige Lov, tror jeg ikke, det vilde have været vanskeligt at gennemføre den, men nu, efter at man har indført en ensartet Lukketid over hele Landet paa Ugens fire første Dage og opretholder den noget senere Lukketid om Fredagen, tror jeg, det bliver noget vanskeligere at komme til en Ændring eller til en Tilbagevenden til de gamle Forhold. Naar man den Gang valgte Fredag, som jo ogsaa tidligere havde været den Dag, hvor Butikker kunde holdes aabne længere, hang det sammen med, at Fredag er Lønningsdag, og de Grunde, der fra forskellige Sider er anført for at indføre denne Ret til at holde aabent paa Torvedage, mener jeg ikke kan føres frem med den samme Berettigelse som de Grunde, der kan anføres til Fordel for at holde aabent om Fredagen. I alt Fald vil der opstaa den Vanskelighed, at i den ene Kommune har man aabent længe om Mandagen, i den anden om Tirsdagen, i den tredje om Onsdagen, og det var netop det, man i sin Tid ønskede at komme bort fra. Et helt andet Spørgsmaal er det naturligvis, om man ønsker at komme bort fra de stærkt lovfæstede Bestemmelser vedrørende Lukketiden. Jeg forudsætter, at det Spørgsmaal ogsaa vil komme for, naar dette Lovforslag skal behandles i et Udvalg, og saa faar vi akkurat de samme store Spørgsmaal op igen, som vi havde i Fjor Sommer, og som den Gang voldte Vanskeligheder.

Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om, hvorledes min personlige Stilling er, og jeg kan ikke udtale mig om, hvorledes mit Partis Stilling til denne Sag er, thi jeg antager, at der indenfor Venstre er forskellige Meninger om den; det er jo muligt, at der ogsaa indenfor andre Partier er delte Meninger om dette Spørgsmaal — der var det i alt Fald sidst, og jeg forudsætter, at noget lignende vil være Tilfældet denne Gang. Men jeg skal anbefale Lovforslaget til villig Behandling, idet jeg forbeholder mig senere at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

C. F. Sørensen: Det ærede Medlem, der nu talte paa Venstres Vegne, udtalte sin Forundring over, at denne Ændring i Lukkeloven kom saa hurtigt, som 7 Maa-